

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΣΗΣ ΑΙ ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προκληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις

Ὀδὸς Πατησίων, ἀρ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β — Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 16 Φεβρουαρίου 1902

Ἔτος 24^{ον}. — Ἀριθ. 7

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια).

— Ὅχι, κύριε Μάξ, ὡς μὴ προχωρήσωμεν. . . Ἦνεν βέβαιον, ὅτι κάποια νομαδικὴ φυλὴ συνηθροίσθη εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. . . Παιδὲς ἔξυρει τῶρα διὰ ποῖον λόγον οἱ ἄνθρωποι κινοῦν αὐτοὺς τοὺς δαυλοὺς, καὶ διατί κατέφυγαν ἐξαρνα ἐπάνω εἰς τὰ δένδρα. . . Μήπως διατηροῦν τὰ φῶτα διὰ νάπομακρύνουν τὰ θηρία; . . .

— Ποιά θηρία; . . . ἀπήντησεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ: Ἄν ἦσαν πάνθηρες, ἄγρια, ἄγριοι βόες, θὰ ἤκούσαμεν τὰς φωνὰς τῶν, τοὺς μυκηθμούς τῶν ἐν ᾧ ὁ μόνος κρέτος, ὁ ὁποῖός μᾶς ἐρχεται, εἶνε τὸ κράσιμα τῶν πυρῶν, ποὺ ἀπειλοῦν νὰ ἐμπρήσουν τὸ δάσος. Θέλω νὰ μάθω. . .

Καὶ ὁ Μάξ Οὐμπέρ ἐπροχώρησεν μερικά βήματα, ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τοῦ Λάγκα, τὸν ἐποῖον ὁ Κάμης εἰς μάτην ἐκάλει πλησίον του.

Ὁ ὁδηγὸς δὲν ᾔθευρε τί νὰ κάμῃ, βλέπων ὅτι ἦτο ἀνίσχυρος νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἀνυπεμονήσαν τοῦ Γάλλου. Καὶ μὴ θέλων νὰ τον ἀφίσῃ νὰ ριψοκινδυνεύσῃ μόνος, ἠτοίμαζέτο νὰ τον συνοδεύσῃ, μέχρι τῶν πρώτων δένδρων τοῦ δάσους, ἂν καὶ κατὰ τὴν γνώμην του, τὸ κίνημα αὐτὸ ἦτο ἀσυγχωρήτως παράτολμον.

Ἐξαφνα ἐστάματῃσε, καθ' ἣν στιγμήν ὁ Μάξ Οὐμπέρ καὶ ὁ Λάγκας ἐπέτεκοντο καὶ αὐτοί. Καὶ οἱ τρεῖς ἐστρέψαν τὰ νῶτα πρὸς τὸ δάσος. Δὲν εἴλκυον πλέον τὴν προσοχὴν τῶν τῶ ἀνεξήγητα φῶτα. Ἄλλως τε, ὡς ὑπὸ τὴν πνοὴν αἰφνιδίως θεέλλης, αἱ δάδες ἐσβέσθησαν πρὸ ὀλίγου, καὶ σκότη πυκνὰ ἐκάλυπτον τὸν ὄριζοντα.

Ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μέρος, ἀπὸ

πολὺ μακρὰν, ἤρχετο ὡς μία βοή, κάτι ὡς συναυλία μυκηθμῶν παρατεταμένων, ῥόγγων ἐρρίνων, ὥστε θὰ ἔλεγεσ ὅτι κάποιον ἀρμόνιον γιγαντιαῖον διέχυε τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ στόνου ἀνά τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πεδιάδος.

Μήπως ἦτο θεέλλα, ἡ ὁποία ἀνῆρχετο ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῆς ὁποίας αἱ πρῶται βρονταὶ συνετάρασσον ἤδη τὴν ἀτμόσφαιραν;

Ὅχι. Τὸ εἶπομεν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ἐπρόκειτο περὶ μετεωρολογικῶ φαινομένου, εἰς ἐκείνων τὰ ὁποῖα τόσον συχνὰ συνταράσσον ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν ἰσημερινὴν Ἀφρικὴν. . . Οἱ μυκηθμοὶ οὗτοι ἦσαν μάλλον μυκηθμοὶ ζῶων παρὰ βρονταὶ ἐξ οὐρανοῦ. Θὰ ἐξήρχοντο ἀπὸ στόματα φοβερά, καὶ ὄχι ἀπὸ σύννεφα πλήρη ἠλεκτρισμοῦ. Οὐδεμία ἄλλως τε ἀστραχὴ, οὐδεμία φωτεινὴ αὐλαξ διέσχισε τὰ ἐπάλληλα νέφη, τὰ συσσωρευμένα ὑπεράνω τοῦ νοτίου ὀρίζοντος.

— Τί εἶνε αὐτό, Κάμη; . . . ἠρώτησεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ. . .

— Ὅπισω! . . . ἀνέκραξεν εἰς ἀπάντησιν ὁ ὁδηγός.

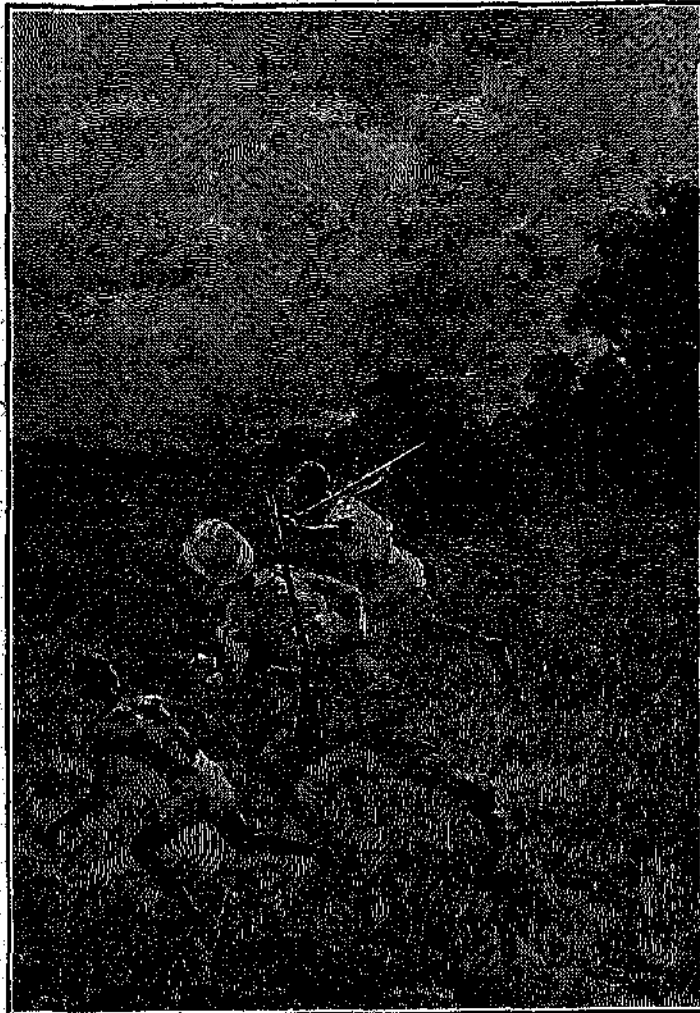
— Μήπως εἶνε; . . . ὑπέλαθεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ.

Καὶ τείνων τὸ οὖς πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἐκείνην, ἤκουσε κάτι ὡς σάλπισμα εὐδιακριτότερον, στρυγγιδες ἐνίοτε ὡς σφύριγμα ἀτμομηχανῆς, ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης βοῆς, ἡ ὁποία ἐπλησίαζε καὶ ἐγένετο ὀλογὸν ἰσχυροτέρα.

— Ὅπισω! ἀνέκραξε πάλιν ὁ ὁδηγός, δὲν πρέπει νὰ χάσωμεν οὔτε στιγμήν! Τροχάδην!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΜΟΣ

Ὁ Μάξ Οὐμπέρ, ὁ Κάμη καὶ ὁ Λάγκας, εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῶν δέκα λεπτῶν, διήνυσαν τὰ χίλια πέντακόσια μέτρα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐχώριζαν ἀπὸ τὸν γήλοπον. Δὲν ἐστρέψαν μάλιστα

«Δὲν πρέπει νὰ χάσωμεν οὔτε στιγμήν! Τροχάδην!» (Σελ. 49, στ. γ'.)

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' (Συνέχεια)

Έξαφνα έσταμάτησεν.

Είς την φωτεινήν νύκτα, ήκούετο φίθυρος συνομιλίας.

Ηκροάσθη.

Αι φωναί, επίτηδες σιγανοί, ανέβαιναν από μίαν μικράν χαράδραν, παρά τὸ χεῖλος τῆς ὁποίας ἐβάδιζε.

Παραμερίσασα δύο χαμηλοὺς κλάδους ἱτέας, ἠμπόρεσε νὰ κυττάξῃ εἰς τὸ βάθος.

λαμψέπρὸς στιγμὴν ἡ σκοτεινὴ του μορφή.

— Έγὼ τὴν ἔχω καλύτερα! εἶπε.

Θὰ πάρω τόσα χρήματα, ποὺ δὴ ἠμπόρεσω νὰ γράσω ἐδῶ τὸ μεγαλύτερο κρὰ λ ποὺ ὑπάρχει! Ὁ, εἶμαι βεβαίωτατος, ὅτι θὰ μου δώσουν ὅσα τοὺς ζητήσω, διὰ τὰ πάρον ὀπίσω...

— Ἄ, μπᾶ! ἐμένα δὲν μάρεσσαν τῶσφ ἐπικίνδυνα πράγματα, ἀπεκρίθη ὁ Κινέζος. Καὶ ἔπειτα... (ἐδῶ ἡ φωνὴ του ἔγιγεν ἀκόμη σιγανότερα,) ἐγὼ ἐδικουῖμαι.

Ἡ ἐκδίκησις εἶνε πρὸς γλυκεῖα ἀπὸ τὰ χρήματα. Θὰ ἔδιναι καὶ τῇ ζωῇ μου γὰ νὰ ἐκδικηθῶ μία καὶ καλὴ τοὺς ἀρχηγούς καὶ τοὺς ἀφεντάδες αὐτοῦ τοῦ τόπου, ποὺ βασανίζου ἐτσι ὅσους δὲν εἶνε ἄσπρον σὰν κι' αὐτούς...

Βάλτε τώρα ποὺ οἱ Ἄγγλοι θὰ με ἀνταρμίσουν με τὸ παραπάνω γι' αὐτὸ που θὰ κάμω... Ἄ, εἶμαι βέβαιος!

Μορφασμὸς σκληροῦ μίσους διέστρεψε τὸ κίτρινον πρόσωπον τοῦ ὑπηρετοῦ. Ἄλλ' ἦτο ὡς ἀστραπή. Τὰ χαρακτηριστικά του ἀνέλαθον ἀμέσως τὴν ἀπαθὴ ἐκείνην ἔκφρασιν τὴν συνειδησμένην.

Ὁ Ζουλοῦ ἐσηκώθη.

— Τελοςκάντων, εἶπεν, εἴμεθα σύμφωνοι... Μὴν ξεχνᾶς... Ἄς φύγωμεν μαζί.

Ἡ Γουίλελμῖνα ἐξηφανίσθη ἐρπουσα.

Ἄμα οἱ δύο ἄνδρες ἀπεμακρύνθησαν, τὸ κοράσιον, καθισμένον εἰς τὴν σκιάν ἐνὸς δένδρου, ἐσηκώθη.

— Ἄς ὑπάγω νὰ εἰδοποιήσω τὸν Μπαμποῦ, εἶπε.

Εἶρε τὸν πιστὸν ὑπηρετὴν ἐκεῖ πλησίον, καὶ τῷ ἀνεκοίνωσεν ὅλα ὅσα εἶχεν ἀκούσθ.

Τὶ ἄρα γε ἦσαν τὰ ἀπαίσιμα σχέδιά των, ἐσυλλογίζετο ἡ Γουίλελμῖνα ἄλλα καμμίαν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀπορίαν

τῆς δὲν ἠμποροῦσε νὰ εὔρῃ.

Μετὰ δύο ὥρας, ὁ Κάρρος καὶ ἡ μικρά του κυρία ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπίτι.

— Ἐνθυμοῦ καλά ὅσα εἶπαμεν, ἐψιθύρισεν ἡ Γουίλελμῖνα εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ μαύρου. Ἀδύριον φύγω... Ἄλλὰ νὰ τοὺς προσέχῃς ὅσον ἐγὼ θὰ λείπω... προπάντων τὴν θεῖαν Παυλίαν καὶ τὴν Λενέταν... καὶ τὴν μικρὰν Γαλλίδα που εἶνε τόσον χαριτωμένη... Ὅσον διὰ τὴν Ἄγγλιδα... (πρὸς στιγμὴν ἐδίστασε.) Ἄ, ἄς εἶνε... ὑπερασπίσου τὴν καὶ αὐτήν, ἀφ' οὗ τὴν ἀγαποῦν. Καὶ τώρα ἐρπίσου ὅτι θὰ τοὺς ὑπερασπισθῇ, εἶπε σφίγγουσα τὴν χεῖρά του.

— Τὸ ἐπιζῶμαι! ἀπεκρίθη ὁ Μπαμποῦ.

Ἡ Γουίλελμῖνα ἀπεμακρύνετο.

— Κυρία! τὴν ἐφώνασεν ὁ πιστὸς ὑπηρετὴς.

Ἡ Γουίλελμῖνα ἐγύρισεν.

— Μείνετε, σᾶς παρακαλῶ! ἰκέτευσεν ὁ Μπαμποῦ, συνάπτων τὰς χεῖρας ἂν πάθετε κανένα κακὸ ἐπὶ τὸ μεγάλο πόλεμον ποὺ πηγαίνετε... ἂν σκοτωθῆτε...

— Ὁ Πίετ Οὐδὺς θὰ ἔμμενεν; ἠρώτησεν ἐκείνη.

Ὁ μαῦρος κατεθίβασε τοὺς δακρυσμένους ὀφθαλμούς του.

— Λοιπὸν; εἶπε τὸ κοράσιον. Καὶ χωρὶς νὰ προσθέσῃ λέξιν, τὸν ἀφῆκε.

Τὴν ἐπαύριον, ἡ Γουίλελμῖνα εἶχε γίνῃ ἀφαντὴ, μαζί με τὸν Μαρμπὴν καὶ τὴν Κάνναν.

— Τὶ ἀγρίοπαῖδο! ἐψιθύρισεν μελαγχολικῶς ἡ κυρία Ρίσιτι δὲν μας ἀγαποῦσεν.

Ὅχι, ὄχι, θεῖα Παυλίνα ἡ Γουίλελμῖνα σᾶς ἀγαποῦσεν. Ἄλλ' εἰς τὴν καρδίαν τῆς εἶχεν ἄλλην ἀγάπην ἰσχυροτέραν, — τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος.

Καὶ ἡ ἀγάπη αὐτὴ τὴν ἀπέσπα σήμερον ἀπὸ τὰς ἀγκάλας σᾶς.

Δικαίως ἀνησυχῆσασα διὰ τὴν συνωμοσίαν τοῦ Κινέζου καὶ τοῦ Ζουλοῦ, — μολονὶ δὲν ἤξευρε καλὰ-καλὰ εἰς τί ἀπεβλεπεν, — ἡ Γουίλελμῖνα εἶχε κάποιον προαίσθημα κακῶν... ἐφαντάζετο ὅτι κάποια συμφορὰ ἠπειλεῖ τοὺς φίλους τῆς καὶ ἀνατρέχιαζε...

Καὶ ὅμως ἔφυγε.

Προπαντὸς ἦτο κόρη τοῦ Τράνοβαλ, ἦτο Βοεροπούλα. Ἡ πατὴρ τῆς εἶχεν ἀνάγκην ὄλων τῆς τῶν τέκνων, μεγάλων καὶ μικρῶν...

Ἡ καρδία τῆς Γουίλελμῖνας συνεσφίγητο, ὡσᾷκις ἐνεθυμείτο τὴν νυκτερινὴν σκηρὴν τοῦ δάσου. Ἡ ἀνησυχία τῆς θὰ ἦτο ἀκόμη μεγαλητέρα, ἂν ἤξευρεν ὅτι ὁ Ζαφουράνας καὶ ὁ Σελέσκος ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Ζοννεστράαλε τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ποὺ ἔφυγε καὶ αὐτὴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Τὴν παραμονὴν, ἡ μάχη συνήφθη λυσσαλέα καὶ αἱματηρά. Ἀρχηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου Κρούγερ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Ζουμπέρ, οἱ Βέρς ἐνίκησαν τοὺς Ἄγγλους εἰς τὸ Κολένσον, εἰς τὰ βόρεια τῆς Νατάλης.

Μετὰ τινὰς ὥρας, αἱ ὁποῖαι ἐχορηγήθησαν πρὸς ἀνάπαυσιν, οἱ νικηταὶ εἶχον ἐκινήσει, διηρημένοι εἰς δύο σώματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Ζουμπέρ, διηυθύνετο πρὸς νότον.

Μὲ προσεκτικὸν τὸ βλέμμα, με τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς σκανδάλης τοῦ ὅπλου, οἱ ἄνδρες ἐκείνοι ἐβάδιζον ἐπιφυλακτικῶς, φοβούμενοι ἐξαφνικὴν ἐπίθεσιν

ἐκ μέρους τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων. Ἐβραγεν.

Ἐπὶ τοῦ λασιώδους ἐδάφους ἐκολλούσαν οἱ πτεδὲς τῶν στρατιωτῶν. Οἱ χεῖμαρροι, πλημμυρισμένοι, ἐξεχέλιζαν.

Ἄρβοι οἱ στρατιῶται, χωρὶς νὰ τοὺς μείλῃ διὰ τὴν κακουχίαν, ἐβάδιζαν εὐθύμως, ἀκολουθοῦντες τὸν ἀρχηγόν των, ὁ ὁποῖος συνωμίλει οἰκτίως μετ' αὐτῶν.

Τὸ ἀπόσπασμα ἔφθασε παρά τὴν γραμμὴν ἐνὸς σιδηροδρόμου. Ἠτοιμάζετο νὰ τὴν περάσῃ, ὅταν πλάσμα ἔλασρόπου ὡς δορκὰς ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ ἀντίπερον ὄψωμα, τοῦ ὁποῖου κατηλθε τὴν κλιτὸν με ὄλην του τὴν ταχύτητα. Ἦτο ἡ Γουίλελμῖνα.

Μὲ τὸ τουφέκι ἐπὶ χεῖρι, με τὸ πρόσωπον κατακκοισμένον, ἐτρέξεν εἰς προὐπάντησιν τῶν Βέρς.

Κατὰ πόδας τὴν ἠκολούθουν σκιρτῶντες ἡ Κάννα καὶ ὁ Μαρμπῆς.

Ἡ ἀγρία ζωὴ, τὴν ὁποῖαν ἔζη, πρὸ ἐνὸς καὶ πλέον μηνός, εἶχεν ἀποδώσῃ εἰς τὸν λέοντα μέρος τῆς φυσικῆς του ἀγριότητος.

Ἐγγύλλισεν ὑποκώφως καθὼς ἐπλησίον τὸ ἀπόσπασμα.

Εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ, τὸ κοράσιον ἐστάθη ἐνώπιόν του.

Κατ' ἀρχὰς προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ ἥρωος τοὺς μεγάλους φωτεινοὺς ὀφθαλμούς τῆς, πλήρεις ἀφώνου θαυμασμοῦ. Ἐπεί-

τα, καθησυχάζουσα με τὴν χεῖρά τῆς τὸν λέοντα, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθει νὰ γογγύζῃ, εἶπε:

— Στρατηγέ, κρύψετε γρήγορα τοὺς ἄνδρας σᾶς... Ἄγγλικὸν τραῖνον, φάρτωμένον με πολυμορφθία, θὰ περάσῃ ἀπὸ ἐδῶ αὐτὴ τῇ στιγμῇ.

Ὁ Ζουμπέρ ἐκύτταξε μ' ἐκπληξιν τὸ κοράσιον αὐτό, τὸ ὠπλισμένον ὡς γηραιὸς Βέρς.

— Ποιὸς σού το εἶπεν; ἠρώτησε.

— Τὸ ἤκουσα εἰς τὸ ἀγγλικὸν στρατόπεδον.

(Ἐπείτα συνέχεια)
ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΤΙΑΝΣ
[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Paul Roland]

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΔΟΝ-ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Γ'.

Ὁ Σάντοςος ἀρχισε νὰ μετανοῇ ποῦ ἐγένεν ἱπποκόμος τοῦ Δὸν-Κιχώτη. Μία μέρα ἔμωσ ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολόγησῃ, ὅτι τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ ἔχει καὶ τὰ καλά του.

Σὲ μιά ἐξοχὴ καταπράσινῃ, ἐστὶ σκιά τῶν δένδρων, εἶδεν ἕνα βῶδι ὀλόκληρο νὰ γυρίζει ἐπὶ τὴν σούβλα, μπροστὰ σὲ φωτιά δυνατὴ.

Τὸ βῶδι αὐτὸ ἦταν παραγεμισμένον με δώδεκα γουρουνόπουλα τοῦ γαλακτος.

Ἐστὶ φωτιά ἐβράζαν ἐξὴν πελώρια καζάνια. Κότες, χῆνες, πάπιες, λαγοί, κουνέλια, πέρδικες καὶ ἄλλα διάφορα, ἔλα σφαγμένα, ἐπερίμεναν τὴν σούβλα γὰ νὰ ψηθοῦν.

Ἐκεῖ κοντὰ, ἐβλεπεσ βουνὰ ὀλόκληρα ἀπὸ ψωμιά, ἀπὸ τυριά, ἀπὸ πατάτες, ἀπὸ χόρτα, ἀπὸ φρεῦτα.

Πενήντα μάγειροι καὶ μαγείρισσες ἐμαγείρευαν, βοηθούμενοι ἀπὸ ἕνα πλῆθος παιδιὰ καὶ κοριτσοῖα.

Ὁ Ἰππότης καὶ ὁ ἱπποκόμος του βρέθησαν μέσα ἐτές προετοιμασίες ἐνὸς γάμου. Ἐπαντρεύουνταν ἕνας πλούσιος χωρικός, ποῦ τον ἔλεγαν Ἀργύρη.

Ὁ Σάντοςος, ὁ λαιμαργὸς Σάντοςος, ἐκύτταζεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὠραῖα πράγματα σαστισμένος, καὶ εἰς τὸ τέλος, — δὲν μπόρεσε ὁ κακόμοιρος νὰ κρατηθῇ, κ' ἐζήτησε ἀπὸ ἕνα μάγειρο τὴν ἀδειαν νὰ βουτήσῃ τὸ ψωμί του ἐπὶ τὸ ζουμί.

Ὁ μάγειρος ὅμως ἐβούτησε μέσα ἐπὶ τὸ καζάνι μιά μεγάλη κατσαρόλα, κ' ἐβγάλε διαμιάς τρεῖς κότες καὶ δύο χῆνες. — Πάρ' τα! εἶπεν εἰς τὸν Σάντοςον.

— Νὰ τα πάρω; καὶ με τί;

— Πάρε μαζί καὶ τὴν κατσαρόλα.

Ὁ Σάντοςος δὲν ἐστάθη νὰ τοῦ το ξαναποῦν. Ἀρπαξὲ τὴν κατσαρόλα, ἐπῆγε ἐπὶ ἕνα παράμερο, καὶ ἄρχισε νὰ τρώγῃ με ὄλη του τὴν ἡσυχία καὶ με ὄλη του τὴν ὄρεξιν.

Ὅμως, τὸν Φασουλάκη - Δὸν Κιχώτην, σὰν νὰ ἦτον κανένα σημαντικὸν ὑποκείμενον, τὸν ἐπροσκάλεσαν νὰ καθῆσθαι ἐπὶ τὴν τραπέζην τοῦ γαμβροῦ καὶ τῆς νύφης.

[Συνέχεια προσεχῶς.]

Ἡ ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ρδός της Θάλασσης με τὸ "Ἄρθος τοῦ Μαίου καὶ Κρητικὸν Κάστανον" — τὸ Μολὸν Λαβὲ μὲ τὸν Σκλήρον Βράχον, "Περὴράγον Ἑσσαλονίδα καὶ Μαρμαρέον Φύλλον" — ὁ Θεσσαλικὸς Τάχυκος μετὰ τὴν Δουμαίαν τῶν Σαλῶν ῥαγῶν καὶ Κίτρινον Ντόμιον — ὁ Οἰδίπους Τύραγος μετὰ τὸν Ἀνεμόν τοῦ Βασιλέως, Ζιζάνιον Γυμνασίον καὶ Κατσαρομάλλον — ἡ Ἀθήρ Καρδία μετὰ τὴν Ἀλλοπροσάλλον, Βίγλιαν καὶ Ἀνδρείαν Σουλιάσιδα — ἡ Κοπήλατις Κόθρον μετὰ τὸν Σεντιόμον Σινάπεα, Λιακὴν Βραδυὰν καὶ Κουσαμῶδον — τὸ Κόκκειον Ἄσπιον μετὰ τὸν Θασαῖον Μόνωρον καὶ Κόλιπον τῆς Ἀταλείας (μὲ τὰ ὄνοματά των.) — ἡ Μάθη Προσωποδοφός μετὰ τὴν Ἑρημίτιν, Ἡλίον Μελαθρον καὶ Λευκὴν Ἀκακίαν — ἡ Παισιότρια μετὰ τὸν Σῶρα καὶ Ἡλῶ — ὁ Ἀσπὴρ τοῦ Φαλίχου μετὰ τὸν Ἀστέρα τοῦ Βίγαλου, Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς καὶ Κρητικὸν Κάστανον (εἰ δυνατόν μετὰ τὰ ὄνοματά των.) — ἡ Ἠλόη τοῦ Ἐθρυσσοῦ μετὰ τὸν Λόβιον, Κεντρὸν καὶ Κρόταλον — ὁ Μικρὸς Μυρτιάκος μετὰ τὴν Κρητικὴν Σημάραν, Σινάχωμον Ποτικὸν καὶ Γλοκεϊανὴν Καρδίαν — ἡ Μελαχροινὴ Ἑλλησπία, μετὰ τὴν "Περὴράγον Ἑλλησπία, Νουσαλγούσαν Ἑλλησπία καὶ Μελαχροινὴν τῆς Ἀνδρόν" — ἡ Μικρὰ Βιολλίστρια μετὰ τὴν Τευγερῶλλον, Γλοκεϊανὴν Καρδίαν καὶ Εὐγενεὴν Καρδίαν — ἡ Σημαία τῆς Ἀγίας Λαύρας μετὰ τὴν Περωσὴν Ταξιδιωτίδα, Ἑομεράλλαν καὶ Κοπήλατιδα Κόθρον (εἰ δυνατόν μετὰ τὰ ὄνοματά των.) — ἡ Νεράδα τῶν Σπερῶν μετὰ τὸν Κάλεκα Ρόδου — τὸ Στραβόκυλο μετὰ τὴν Ἑομεράλλαν Τούγγρον καὶ Κρητικὸν Κάστανον — ἡ Ἑομεράλλα μετὰ τὸν Κάλεκα Ρόδου, Ἀμαρυλλίδα καὶ Μέλλονσαν Καλόγγρον — ἡ Μόνωσις μετὰ τὴν Σουλιάσιαν, Ἑομεράλλαν καὶ Βίγλιαν (διὰ ἀνταλλάξου μετὰ τὰ ὄνοματά των.) — ἡ Ὀνειροπόλος Ψυχὴ μετὰ τὴν "Περὴράγον Δέοντα, Περὴράγον Ἰππία καὶ Λαμῆν Ἐυτυχίαν" — ἡ Γλοκεϊὰ Καρδία μετὰ τὴν Πενθοσοῦν Καρδίαν Μόνωρον καὶ Ἄσπρον Μενεξεδάκι — τὸ Ζιζάνιον Γυμνασίον μετὰ τὴν Ἀνοϊτιάκιαν Βραδυὰν, Σινάπη τῆς Νύκτα καὶ Αἰθέρα — τὸ Κρητικὸν Κάστανον μετὰ τὸν Χαλὸν Διάβολον, Ἀγγελὸν Ἀδερμινὸν καὶ Σαφὸν Πιττακὸν (ἐν θέλων μετὰ τὰ ὄνοματά των.) — ἡ Μαργαριτοφόρος μετὰ τὸν Λεωτοπολλὸν καὶ Οὐρανὸν τῆς Λίου — ὁ Ἀγγελὸς Ἀδερμινὸς μετὰ τὴν Ἀθόνα τῆς Ἐρήμου, Φουγάρο τῆς Εὐγενίας καὶ Παρήγορον Ἀγγελὸν.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλον στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Μογαλιόσαν Ἑλεῖδα (ἐλαβε τὴν ἀπάντησίν σου εἰς τὴν Κυριακὴν) Κόλιπον τῆς Ἀταλείας (εἶδες βέβαια διὰ αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σου ἔδωσα, τὸ ὅποιον καὶ ἐσημείωσα εἰς ὅλας σου τὰς ἀπάντησεις· εἶπε εἰς τὸν ἄδελφόν σου, τὸν μικρὸν καλλιγράφον, διὰ φρενοῦθὰ προκρηδύω καὶ διαγ. Καλλιγραφίας) Πλάζαν τοῦ Δουνάθεως (ἄμπερος ἄνθρωπος· ὁ πατέρας σου· ἐχέρηκα πολὺ πού σου ἐνώμισα) Σκλήρον Βράχον (τὸ ἔστειλα) Ἐθρυνεὴν Καρδίαν ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν· χαίρω πού σου ἤρσες ὅσον ἡ ἐρεσινὴ ὕλη) Ἀγροτικὴν Ζωήν (εὐγεὶ κανίνα λάθος δὲν ἦρα εἰς τὴν ἐπιστολήν σου γράφεις πολὺ ὠρετῆ) Ἀγγελὸν τῆς Εὐτυχίας (ἔγινε δευτέρῳ) Ἄρθος Μαίον (παράλειπε πάντοτε τὰ ψευδώνυμα ἐκείνων, οἱ ὅποιοι δὲν ἀνταλλάσσον Μ. Μυστικὰ, διὰ νὰ μὴ πιάνωμεν τὸν τόπον ἀδικίως νομίζω διὰ τὴν μετὰ τὴν παρατάσιν τῆς προθεσμίας τοῦ Ἐσπαθώματος, εἰμπορεῖς νὰ ἐλιπίξῃς πολλά. ...) Κλεονίκτην Καπέλλου (πολὺ πολὺ εὐχαριστῶ) Δίσκον τοῦ Ἡλίου (σοὺ ἔστειλα ὅ, τι ἐξήγησες· λοιπὸν, ἔλυσες, πολλὰ ἀνίγηστα;) Γεώργιον Σ. Παυλίαν, (ἐλευθέρου τὸ προτεινομένου ψευδώνυμου) Τυρλόμουγαν (εἰς τὰ τετραδίον σου δὲν εἶχες ἐσωκλείσῃ τὸ κανόνισμον δεκάλεπτον γραμματόσημον, ὥστε μοῦ ὄρηλας 10 λεπτά.)

Ἀμαρυλλίδα (ἡ ὅποια μ' εὐχάρσα εἶ δίδε ἔδωσα παράτασιν τῆς προθεσμίας τοῦ Ἐσπαθώματος) Ἰππὸν τῆν Ἀρέμιαν, Νῆρ Ἀγγ (αἱ πρώταί σου ἀπὸ τὸ προσεχές) Ζωηρὰν Φλόγα, Ἀγριοβιολέτταν (περιμένω ἀνυπομῶνος ὥρπτον τὸ ἐπισκεπτήριόν σου μετὰ τὸ ψευδώνυμον τυπωμένον μετὰ γράμματά) Ἡράκλειον (ἠύχασε, δὲν θὰ εἶπω τίποτε) Τηλέμαχον (τὰ ἔλαβα ἴλα· ἄλλ' αἱ προτάσεις τῶν Μ. Μυστικῶν δημοσιεύονται κατὰ σειράν καὶ ἐσ' ὅσον τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ χώρος ὥστε δὲν πρέπει νάνυτομονῆ) Ἀντοῦλαρ Κ. Σκλάβου (χαίρω διὰ τὴν γυμνασίαν· δὲν θὰ πάρῃ καὶ ψευδώνυμον) Ἄβυστινὸν Πολεμιστὴν (σ' εὐχάρσαται πολὺ μὴν ἀργῆς τόσο νὰ μου γράρῃς) Παραδείσιον Πετρὸν (διὰ νὰ λογιθῆ ὡς ἐσπαθώμα· ἡ ἐγγραφὴ ἐνδεῦς νεο συνδρομητοῦ, πρέπει ὁ ἐγγράφας αὐτὸν νὰ ἔχη ἀναπόσει τὴν ἰδικήν του) Νεαρὴν Φιλόσοφον (σὲ συλλυπούμαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ μπαροῦ σου ἐξαιδίου) Μέλλοντα Ἀδελφόν (οἱ περὶ ὧν ἐρωτᾶς εἶνε συνδρομηταὶ τῆν ἐρώτησίν σου, χωρὶς νὰ τὴν δημοσιεύσω εἰς τὰς Πληροφορίας, εἰμπορεῖς νὰ τὴν κέρρῃς ἀπ' εὐθείας γράψῃ μου) Μικρὸν Βιολιστριαν (μ' ἐνοχλεῖς· κἀὸς ἄλλο ἰ μόνον Ἀσκήσιος νὰ μὴ μου στέλλῃς, παρὰ μόνον ὅταν προκρηυθῆ διαγωνισμός) Ἀνελίσιον Λαζὰν (χαίρω πολὺ πού σου ἐκπρόξενον τόσο ἐνθουσιασμὸν τὰ πρώτα φυλλάδια, ἄλλ' ἄρισ νὰ ἰδῆς καὶ τὰ κατόπιν! ...) Πασιόμαγον (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές) Ἡρώδα τοῦ Ζαλόγγου, Λάμπερο Ποτικὸν, Ἀσπρον Ποτικὸν, Κῆμα τοῦ Δουνάθεως ([Ε] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν) Ἀρχιστρατηγὸν Δέβτε, Μελαχροινὴν τῆς Ἀνδρόν (δὲν περῆσῃ χαίρω πού σου ἤρσες τόσο ἡ Βοσκοπούλα) Μαστιχῶν τῆς Λίου (ἔ. φαντάσου πλέον τί θὰ εἶναι κατόπιν!) Ἀμυδρὸν Λάμψιν (τὸ ἔστειλα) Ἀνεμόνη τῶν Πατησίων (πού μου γράρῃς τῆσον ἀπαιτίως, δίδετὶ δὲν τὴν ἀπλῶν νὰ μαθηματά) Μικρὸν Ἀθηναῖον κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 8 Φεβρουαρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

Δ Η Α Ω Σ Ι Σ

Ἡ προθεσμία τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦ Ἐσπαθώματος παρατείνεται μέχρι τῆς 18 Μαρτίου 1902.

Ἡ παράτασις αὕτη εἶνε ὀ ρ ι σ τ ι κ ῶ ς ἢ τ ε λ ε ω τ α ῖ α, διότι εἰς τὸ φύλλον τῆς 30 Μαρτίου δὲ δημοσιεύουσι τ' ἀποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ, καθὼς καὶ ἡ Κλήρωσις τοῦ Λαχείου τῶν Δώρων τοῦ Ἐσπαθώματος.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Σὲ ἴσσεις δεκάτῃ μέχρι τῆς 6 Ἀπριλίου
 Ὁ κάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ καὶ ὅποιον δὴν νὰ γράφωι τῆς λύσεως σου οἱ διαγωνισθῆσαντες, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μου εἰς φοιτάδιον, ἐν ἑκατοστῷ πενήντῃ 30 φύλλα καὶ τετάρτῃ φρ. 1

60 Αεζήφιφος.

Ἐνα γράμμα μετὰ νήσου Κἀμινὸν τῶνον ἔλλης νήσου.
 Ἐστὴν ἐπὶ Ἰερουζαλήμ δ. Καρναολίαν
61. Μεταγραμματαίος.
 Βέλε καὶ καὶ β ἄλε θι·
 Μία νήσου θὰ χαθῆ
 Κ' ἐν πτηνῶν θὰ εὐρεθῆ.
 Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Μισσοῦ Φιλοκαπίτιδος
62 Ἀναγραμματομαίος.
 Ἄχου, ἄχου, πῶς πονῶ.
 Μοῦ ἐγύρισεν ἕνα μέλος
 Καὶ τὸ δένω μ' ἐπιδόμουσιν.
 Μὰ τί ἔχω καὶ γελῶ;
 Ἐγινε καλὰ ῥετὸ τέλος
 Καὶ ἐπῆγε ῥετὸς συνδέσμος!
 Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Ἀσταυρίου Ρόδου

63. Αἶνευμα.
 Ἐἶν' ἐκεῖνο πού ὁ Θεὸς ποιεῖ τοῦ ἐν το βλεπεῖ.
 Μὰ ῥετὸς ἀνθρώποις πάντοτε νὰ βλέπουσι ἐπιτρέπει!
 Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Νεισοκαπίτου

64. Ἀσπὴρ.
 Ἀντικαθίστων τοὺς ἀστερισμοὺς διὰ γραμμάτων, σχημάτων ὁρίζοντιος ἑλληνα ποιητῆ, καλῶς ποταμῶν τῆς Ἑλλάδος, διαγωνίως δὲ συγγραφεὰ καὶ δημόσιον ὑπάλληλον.
 Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Πιπέρας Ἀμαζῶνος

65-66. Μεταμορφώσις.
 1.—Τὸ Νέφος εἰς 9 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Λιὼν.
 2.—Ὁ Ἐῆπος διὰ 10 μεταμορφ. νὰ γίνῃ Ἀγροῦ.
 Ἐστὴν ἐπὶ Ἄσπ. κ. Σαχρυνεὴν

67. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων.
 Θεός—ἐπιθετικὸν = ἄρθρον+
 Πόλις—νήσος = γράμμα+
 Κένταυρος—πόλις = ἐπίρρημα

Ἄθροισμα ὑπολοίπων = Ἠρώς ἡμέτερος.
 Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Παισιότριας τῆς Λίου

68 Μογικὸν Γράμμα.
 Τῆ ἀντάλλαξ' ὅσο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν αὐτῶν, σχηματίσων ἄλλας τῶσας λέξεις:
 ἡρεμία, σοφία, κεραία, ὄργανος, μάϊρα.
 Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Παισιότιος Ὁ. Ἀδωναιδίου

69. Μισσοταχίς.
 Τὰ μεσαία γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειράν πτηνῶν ἀρπακτικῶν.
 1. Ζῶν ἄγριον. 2. Νήσος τοῦ Βίγαίου. 3. Πτηνόν. 4. Δένδρον ἀσιθαλές. 5. Ἐπίρρημα τόκου.

Ἐστὴν ἐπὶ Ἀφροδίτης Β. Σηλυβειδίου

70. Ἑλλητισσύμμετρον.
 ου· εὐνησι· οα· ω· ηιο· ου· εἰ
 Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Κουαλίου

71. Γρήφος.

οας	οας	εἰς
οας	οας	τε
οασοασι	οασοασι	εἰς
οασοασοας	οασοασοας	εἰς
οας	οας	τε
οας	οας	τε

 Ἐστὴν ἐπὶ τοῦ Χάλου Δακθόλου

ΑΥΣΕΙΣ

Ὁν Πρωτοκλαίων Ἀσκησίων τοῦ φυλλοῦ 28

522. Ἀστυάγης (ἔς. τί, Ἄγις).—323. Θῶς.—
 324. Ἄθως.—324. Μυία—μία—ἴα.
 325. Σ 326. Ἡ πενία τέχνας κα-
 Ε.Ι. τεργάζεται (ἡμ-εν-ια-εγ-
 Α.Μ. να-σκα-τερ-γα-ζε-αι.)—327
 Α.Ο. Ἀχλλεύς.—328-330. Μά-
 Σ.Ο.Α.Ο.Ν ἀνδρός (τ.ΜΑΙ ΑΝΑΡΟΣ.)

2. Ἔδρος (ΕΥΡΩΣτους...) 3. Θράληξ (ΟΥΡΑ ΑΥΣσακόμενος...) 351. Διὰ τῶν γραμμάτων Π, Ο, σχηματίζεται ἡ ἀπροστυχὴ ΠΥΑΝΑ (Πόντος, Ἰγνος, Διοσπότης, Νίπτος, Ἀπορία.) —352. Ὁ ψεύτης καὶ ὁ κλέφτης τὸν πρώτον χρόνον χαίρειται. — 353. Ἰππίας καὶ Ἰππάρχος οἱ Παισιστρατίδας.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις ἄσπὴν 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μου λακεῖ 5 μόνον. Ἐλάττωσι ὅσοι 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ οἱ ἀεζήφιτος τῶν 10 πληροῦνται ὡς 10 λέξεις.]

Ὁ ἐν Σμύρῃ Φιλῶνον Δ. Μαλικόσης εὐχαριστῶς ἀνταλλάσσει εἰκονογραφημένα ταχυδρομ. δευτάρια πάσης πόλεως. (B—15)

Ἀνελλάσσων εἰκονογραφημένα ταχυδρομ. δευτάρια μετ' ἑλίου τῶν χωρῶν.—Μι Evangelos (καὶ ὄχι Michel, ὡς λαϊκασμένος εἰρησθευτῆς εἰς τὸ 5 φύλ.) Μ. Michalitsianos, Pirée (Grèce) (B—10)